

TỈ TÊ CÙNG MẸ

Kính dâng Từ Mẫu. Tặng người đồng tâm cảnh.

Mẹ ơi, con nhớ Mẹ
Con viết cho Mẹ đây
Bút vừa trôi trên giấy
Nước mắt con lại đầy...

Năm mươi năm rồi đó
Mẹ con mình xa nhau
Ngày mà con mất Mẹ
Mới hai mươi tuổi đầu...

Một cái tang quá lớn
Một vết chém quá sâu
Mất Mẹ là mất hết
Đời chỉ còn nỗi đau

Năm chục năm trôi nổi
Lốc đời cuốn con theo
Bảy Lăm, quê chết vội
Từ đấy đời gieo neo...

Bốn một năm mất nước
Băm sáu năm xa nhà
Ấu thơ, lìa vườn nhãn
Trưởng thành, rời quê cha!

Mấy chục năm vất vả
Nuôi đàn con lớn khôn
Tưởng nay lòng thanh thản
Nào hay vẫn lo buồn

Đọc tin quê, con khóc
Rồi giận tủi, hờn đau
Cháu ngoại Mẹ, chúng chọc:
"Già giống trẻ rồi sao?"

Mẹ coi, chúng không hiểu
Lại bảo con trẻ thơ!
Ngày xưa, ngày còn Mẹ
Đời không như bây giờ !...

Vừa rồi, tin Vũng Áng
Cá chết cứ muôn ngàn
Xác dạt vào bờ biển

Như một dải khăn tang !

Dân nhìn nhau đau đớn
Không biết sống ra sao
Bạo quyền thì câm nín
Mặc dân tình lao đao...

Dân nghèo đem cá chết
Về ăn đỡ cho qua
Ăn rồi, đau, mới biết
Chất độc Formosa !!!

Mẹ ơi, con lại khóc
Mẹ nghe tiếng lệ không ?
Được tỉ tê cùng Mẹ
Con thấy vui nổi lòng...

Ngô Minh Hằng